

 teatre lliure

© Ros Ribas

larandland

coreografia i direcció **àngels margarit**

àngels margarit / cia. mudances

Teatre Lliure de Montjuïc / del 25 al 28 de maig a la Sala Fabià Puigserver

Iarandland

coreografia i direcció **àngels margarit**

vestuari	Ariadna Papió
il·luminació	María Domènech
vídeo	Núria Font
música original	Oriol Rosell
altres músiques	Arcangelo Corelli (<i>Sonata for Strings, op. 2, n. 1 en D Major</i>), Sandeep Bas , Kayhan Calor i Shujaat Husain Khan (<i>Ghazal Persian and Indian Improvisations</i>)

intèrprets-creadors

Eneko Alcaraz / Vera Bilbija / Gustavo Lesgart / Isabel López / Miryam Mariblanca / Joan Palau / Dori Sánchez

entrenament cia. **Àngels Margarit, Gustavo Lesgart, Isabel López, Joan Palau, Jeremy Nelson** i **Kirstie Simson** / tècnic de so i vídeo **Marc Ases** / tècnic d'il·luminació **Conrado Parodi** / maquinista **Pere Milan** / producció **Teresa Carranza** / equip de gestió **Meritxell Bausà, Montserrat Llabrés** i **David Márquez**

i els equips del **Teatre Lliure**

coproducció **Teatre Lliure i Àngels Margarit / Cia. Mudances**
amb la col·laboració del **Teatre-Auditori de Granollers**

agraïments **Carme Recasens, Barcelona Films, Hotel Arts (Barcelona), Rosemary Trigg** i **Matthieu de la Blanchardière, Núria Ventura** i **Raquel Gualtero**

companyia subvencionada per **Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya / Ministerio de Cultura INAEM / Ajuntament de Barcelona ICUB**

“El catàleg de les formes és immens: fins que cada forma no hagi trobat la seva ciutat, noves ciutats continuaran naixent. On les formes exhaureixen les seves variacions i es desfan, comença la fi de les ciutats. En els darrers mapes es diluïen reticles sense principi ni fi, ciutat amb forma de Los Àngeles, amb forma de Kyoto-Osaka, sense forma.”

(Italo Calvino: *Les ciutats invisibles*.
Ed. Empúries, Barcelona 1985. p.142)

Larandland torna a prendre la ciutat com a motiu i paisatge, però aquí, a diferència d'*Urbs*, on el ciutadà real era el protagonista d'un laboratori escènic, l'aproximació és des del moviment dels cossos dels ballarins.

Larandland és un treball estètic i abstracte travessat de situacions concretes; ens parla de la ciutat inabastable, com un organisme viu, un gran cos, on cèl·lules i sistemes interconnectats inventen la seva morfologia. M'interessen les dinàmiques, els ritmes, les textures, els circuits, el moviment fet paisatge.

L'espai escènic i, especialment, la dansa són per si mateixos espais on cada moviment s'escriu sobre l'anterior, esborra l'anterior i dóna lloc a múltiples situacions que se solapen en un palimpsest continu.

Larandland es presenta en tres parts successives. La primera, *Palimpsest*, és un treball de composició que es transforma contínuament, set ballarins són l'espai i el paisatge. La segona part, *Siamesos*, és un fragment més intimista on se succeeixen diversos duets; aquí l'espai de la dansa és el cos de l'altre. I la tercera, *Track*, que parteix de la velocitat, el risc i el traç, és la peça més energètica.

àngels margarit

© Ros Ribas

eneko alcaraz franganillo

(Guipúzkoa, 1975)

Format a l'Institut del Teatre de Barcelona, segueix paral·lelament altres cursos de formació en diverses tècniques de dansa i interpretació. És ballarí d'À. M./Cia. Mudances des del 1998. Ha col·laborat també amb les companyies Proyecto Gallina, Hot Flash, Trànsit, Lapsus, El musical més petit i Patas Arriba.

vera bilbija

(Belgrad, 1969)

Formada a Croàcia i a la Vlaamse Dansaacademie de Bruges (Bèlgica). És ballarina d'À. M./Cia. Mudances des del 2001. Ha col·laborat amb les companyies de Gelabert–Azzopardi Companyia de Dansa, Las Malqueridas, Regina Baumgart Tanzensemble i Tanzfabrik, Tanz Theater am Staatstheater de Darmstadt i Tanz Theater am Schauspielhaus de Leipzig (Alemanya).

miryam garcia mariblanca

(Barcelona 1981)

Formada en dansa contemporània per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha seguit diversos cursos a Barcelona, Londres, Amsterdam i Brussel·les abans d'entrar a formar part d'Àngels Margarit / Cia. Mudances. El 2005 va obtenir el Primer Premi Coreogràfic del concurs *Solo Mio* de Tolouse (França).

gustavo lesgart

(Rosario, 1967)

Format a l'Argentina i a Europa. L'any 2000 rep la beca de l'European Cultural Commission per realitzar estudis de postgrau en tècniques de Nova Dansa a PARTS, sota la direcció d'Anne Terese de Keersmaeker (Bèlgica). Ha col·laborat com a intèrpret amb els grups argentins Núcleodanza; El Descueve i De La Guarda, entre d'altres. A Europa col·labora amb À. M./Cia. Mudances; Cia. Lapsus i amb els directors Àlex Rigola i Nigel Charnock (cia. DV8). Ha creat coreografies per a Julio Bocca i el Ballet Argentino, el New York University Ensemble, el Mussikteattret Trondheim (Noruega) i el Ballet Contemporáneo del Teatro San Martín de Buenos Aires.

isabel lópez perez

(Múrcia, 1972)

Formada a Múrcia, Madrid i Montpeller, és ballarina d'À. M./Cia. Mudances des del 2000. Com a ballarina també ha col·laborat amb les companyies Diez & Diez, Provisional danza, Losdedae, Lanònima Imperial, la companyia de teatre-dansa Rasatabula, el col·lectiu La Intimidada, i amb el director Àlex Rigola, la companyia La Zattera di Babele, de Roma (Itàlia), i la companyia Taffanel de

Montpeller (França). Com a actriu ha participat a les òperes *Turandot*, de la companyia Covent Garden al Teatro Real de Madrid, i *La Gioconda*, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona, i ha treballat amb la companyia Bestiario, de Madrid.

joan palau

(Vilafranca del Penedès, 1963)

Ha estudiat notació musical, clarinet, acrobàcia, malabarisme i interpretació, i ha actuat en diversos grups de teatre amateur. El 1987 estudia dansa contemporània a l'Institut del Teatre de Barcelona amb Gilberto Ruiz-Lang, Avelina Argüelles, Àngels Margarit i Timothy Landford. Ha treballat amb Olga Zamora (*Trajectories*, 1989 i *Viratges*, 1991), Avelina Argüelles (*Durar i Perfums*). El 1990 va entrar a formar part del Ballet Contemporani de Barcelona i participa a *Quomix* i *Fetitxe*. En gener del 1992 entra a la companyia Mudances, amb l'espectacle *Atzavara*. Participa en els espectacles *Grevenhofkai* (Internationales Sommer Theater Festival d'Hamburg), a *Suite d'estiu* i a *Arbre de Te*. Ha treballat també amb Alexis Eupierre (*Vestigios*), el Teatre Invisible (*El funàmbul*), Nats Nus (*Que Dius Que Què*) i a la vídeoinstal·lació *Últimas coincidencias*, d'Antoni Abad.

dori sánchez

(Cartagena, 1987)

Inicia a Cartagena la seva formació en dansa clàssica i flamenca, i més endavant també en contemporània. Es graduarà al Conservatori de dansa de València. Ha format part de la companyia On-Off Danza i de la companyia de Marina Donderis. Ha participat al Festival VEO de València i al festival Mudanzas de Cartagena amb dues produccions pròpies.

© Ros Ribas

núria font solà (Capellades, Barcelona, 1958)

vídeo

Realitzadora de vídeo, especialitzada en arts escèniques, i comissària d'exposicions entorn el vídeo i les arts electròniques. És directora de la Mostra de VídeoDansa, del projecte Imatge, Dansa i Nous Mitjans i del VAD, Festival Internacional de Vídeo i Arts Digitals de Girona. Forma part de l'equip de recerca de Dansa Virtual, que va dirigir el Laboratori de Captura de Moviment i Entorns Sintètics realitzat a la VIII Mostra de VídeoDansa, i col·labora amb l'Institut Universitari de l'Audiovisual de la UPF en projectes de formació, creació i recerca. Dirigeix també les trobades Moviments i Dígit i el taller de creació Animació Coreogràfica al centre de creació L'animal a l'esquena. També és membre de DAMPF, laboratori internacional de recerca sobre dansa i nous mitjans dirigit per Scott deLahunta en col·laboració amb Arts Electronica de Linz (Àustria), el centre VP2 de Rotterdam i el festival Tanzperformance de Colònia (Alemanya). És professora i assessora del Màster de Comissariat en Art i Nous Mitjans del MECAD-ESDI a Barcelona i de l'escola ERAM a Girona. Com a realitzadora manté una relació professional amb tres companyies catalanes, Mudances (Àngels Margarit), Mal Pelo (María Muñoz i Pep Ramis) i Gelabert/Azzopardi, per a les quals realitza treballs de documentació videogràfica, creacions audiovisuals i intervencions de vídeo en treballs escènics.

oriol rosell (Barcelona, 1972)

música

Graduat en Direcció Cinematogràfica i Guió al Centre Calassanç de Barcelona (ESCAC) el 1995. És compositor, guionista, crític musical. Ha elaborat la banda sonora de nombrosos espectacles teatrals i de dansa, com ara *Morgen* (Conservatorio Nacional de La Danza de Lisboa / Dir. Nicholas Marckmann), *The Fall* (Dir. Keit Morino), *El Cielo que Nos Queda* (Cia. Ballet Gulbenkian / Dir. Juan Carlos García), *Nits Blanques* (Teatre Lliure / Dir. Carlota Subiros), *Santa Joana dels Escorxadors* (Cia. Teatre Lliure / Dir. Àlex Rigola), o *Tryptich* (Cia. Thomas Noone Dance / Dir. Thomas Noone). També ha treballat per a la televisió, com a conductor de programes, i com a compositor per a diverses tvmovies, com *Escala de Diamants* (TV-movie) (Milana Bonita-TVC / Dir. Jordi Marcos). Des del 1995 ha actuat en solitari en festivals com Sónar, Arsónica, LEM, Mira!, OFFF, Experimentaclub, Play_Rec, Nits de Música (Fundació Miró), etc. Des del 2003 col·labora regularment al suplement Culturas de La Vanguardia, i també a Rockdelux i a diversos programes de ràdio. La temporada 2004-2005 va ser responsable de la programació musical del Teatre Lliure, i des del 2001 programa també la música del festival d'art multimèdia OFFF.

àngels margarit

(Terrassa, 1960)

Pertany a la primera generació de ballarins contemporanis sorgida a finals dels 70 de l'Institut del Teatre de Barcelona, i va continuar els seus estudis a diversos llocs d'Europa i Nova York. Des de fa vint-i-vuit anys es dedica a la dansa en diverses vessants: ballarina, coreògrafa i pedagoga.

Del 1979 al 1984 va formar part del col·lectiu Heura, un dels grups pioners que ha estat referent ineludible de la dansa al nostre país. Heura va projectar-se més enllà de les nostres fronteres i va obtenir prestigiosos premis internacionals del moment. En el si d'Heura s'inicia com a coreògrafa on destaca especialment *Temps al biaix* (1981), el primer espectacle de dansa del país concebut com una sola peça. Després de cinc anys amb aquest col·lectiu, decideix començar un treball propi i crea *Mudances* (1985), una peça per a cinc ballarines que donarà nom a la companyia. Paral·lelament, s'associa amb altres coreògrafs per obrir Bugé (1984), un centre d'activitats de dansa i el local on continua assajant la companyia, que ha estat centre de formació per a molts dels professionals d'avui. Amb *Mudances* i *Kolbebasar* (1988) entra a l'escena internacional, on presentarà amb regularitat la seva obra. En destaca la sèrie *Solo per a habitació d'hotel* (1989-2004), *Atzavara* (1991), *Corol·la* (1992), *Grevenhofkai* (1992), *Suite d'estiu* (1993), *Saó* (1995) - en col·laboració amb Maria Muñoz-, *Arbre de te* (1996), *Tèrbola* (1998), *L'edat de la paciència* (1999), *L'edat de la paciència/00* (2000), *Peces mentideres* (2001), *El somriure* (2001), *Origami* (2002), un espectacle per a públic jove; *Estances* (2003), vídeoinstal·lació amb performance; *Urbs* (2004), un projecte obert sobre l'espai urbà; *Souvenir* (2004) i *Solo por placer* (2005).

Dins el camp de la improvisació, col·labora amb Andrés Corchero, Maria Muñoz, Rosa Muñoz, Alexis Eupierre, Constanza Brncic, Mònica Valenciano i amb els músics Joan Saura i Trio Local, Steve Noble, Agustí Fernández, entre d'altres. De vídeodansa ha creat les peces *Boqueria*, en col·laboració amb Johanne Charlebois; *El mar*, amb música d'Agustí Fernández, per al programa *Glasnost*; *Subur 305*; *Peix*; *Ritual geogràfic*; *Cos recordat*, en col·laboració amb Núria Font, i *Du parc#1410*, en col·laboració amb Walter Verdin.

Com a pedagoga ha impartit cursos, tallers i repertori a Espanya, França, Alemanya, Finlàndia, Canadà, Colòmbia i Veneçuela. Al llarg de la seva trajectòria ha rebut, entre d'altres, el Premi Nacional de Dansa de Catalunya, el

Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Escèniques, i el Grand Prix du Concours Choregraphique de Bagnolet.

Invitada per l'Ajuntament de Terrassa, des del 2003 conceptualitza i porta la direcció artística del Tensdansa, Festival Internacional de Dansa de Terrassa, que ha rebut recentment per vot popular el Premi a la Millor Programació de Dansa del país a la Feria Internacional de Teatro de Huesca (Aragó).

© Ros Ribas

teatre lliure

larandland

coreografia i direcció
àngels margarit
cia. mudances

sala fabià puigserver
del 25 al 28 de maig de 2006

www.teatrelliure.com

entitat concertada amb
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Institut de Cultura
de Sabadell

Teatre Lliure
de Barcelona

361

entitat patrocinada per
CATALUNYA
RÀDIO

3

el Periódico